

POLGÁRI JOG

KAPCSOLATBAN :

KÖZGAZDASÁG ÉS PÉNZÜGY

Főszerkesztő :

Dr. MESZLÉNY ARTUR

Szerkesztők :

Dr. BECK SALAMON

Dr. LÉNÁRT VILMOS

Dr. GLÜCKSTHAL ANDOR

Dr. VARANNAI ISTVÁN

Előszó.

Írta: *Dr. Meszlény Artur* egyetemi magántanár, ügyvéd.

Az Országos Ügyvédszövetség balatonfüredi vándorgyűlésének gazdag és sokoldalú programján nem szerepel — legalább *ex professo* nem — az ügyvédi rendtartás készülő reformja. Bizonyára nem azért, mintha a vándorgyűlés nagy látókörü rendezősege nem lett volna teljes tudatában annak, hogy e reform helyes vagy helytelen keresztülvitelével áll és bukik a magyar ügyvédség. Hanem érthetőleg és nyilván azért, mert a reformtervezetek egyelőre még csak készülnek, azokkal szemben tehát érdemleges állást foglalni logikailag nem lehet és etikailag nem szabad, mert ez eleve bizalmatlansági szavazatként vagy morális presszióként hathatna ama jeles és feladatukat bizonyára egész tudásukkal és minden igyekezetükkel szolgálni kívánó kartársak iránt, akiket az igazságügyminiszter ur a vonatkozó tervezetek elkészítésével megbízott.

Noha azonban az ügyvédség egybegyűlt egyetemének nem is lesz alkalma hivatalosan állást foglalni a reformtervvel szemben, azért annak árnya ott fog lebegni tanácskozásai fölött, s a tárgyalások bármely téma körül forogjanak, a szónokok a jog bármely vidékét öleljék fel elmefuttatásaikban, minden gondolat, minden indítvány, minden határozat természetesen abból a szemszögből fog vizsgálat alatt állani és

napvilágot látni: mi lesz velünk, s mi lesz azokkal, akik utánunk jönnek?

S amikor mi ezzel az aggódo kérdéssel lelkünkben foglalkozunk tulnyomóan oly problémákkal, amelyek elsősorban a jogkereső közönséget, a jogszolgáltatás megjavítását és tökéletesítését érdeklik, háttérbe szorítva ismét saját bajainkat és kívánságainkat, sőt megkérdéztetvén, tulnyomó többséggel elhárítottuk magunktól a segítségnek egyik kézenfekvő módját, újból és újból fölmerül bennünk a kérdés: hogyan gondolkodik mirólunk a nemzet? megtalálják-e benne gondjaink azt a visszhangot, amelyre jogot formálhatni vélünk? elismeri-e, méltányolja-e azt a meggyőződésünket, hogy az ügyvédség létkérdése nemcsak a magyar középosztály egy értékes és hazafiságáról sokszoros tűzpróbát tett rétegének a létkérdése, hanem létkérdése ennek az egész középosztálynak, sőt a jognak és az alkotmánynak is? Ha igen: bátran és bizalommal nézhetünk a jövőbe, mert mögöttünk áll a közvélemény, a nemzet akarata és oltalmazó, támogató ereje. Ha nem: lasciate ogni speranza!

A jelen füzet, amelyben közéletünk legkimagaslóbb alakjainak az ügyvédség jövőjére vonatkozó nyilatkozatait állítjuk egybe és adjuk közre, ezt a megnyugvást, ezt a bizodalmat óhajtja megadni karunk minden tagjának: nem állunk elhagyatva, megértetlenül, barátok és jóakarók nélkül; ellenkezőleg, a társadalom minden rétegében, a közélet minden kiemelkedő pontján osztatlan és mélyen átértzett szimpátia nyilvánul meg karunk hősies küzdelme, nélkülözni tudása, türelme és önfeláldozó közszelleme iránt. Egyhangu a vélemény, hogy az ügyvédséget meg kell menteni, meg kell tartani az anyagi és erkölcsi függetlenségnek azon a fokán, amelynek birtokában a multban oly sokszor a közszabadságok és az alkotmányosság védőbástyájának bizonyult és mindig a jogszolgáltatás megbízható és a bíróságokkal egyenrangú tényezőjének. Az eszközökben, amelyek a célhoz vezetnek, lehetnek eltérések és különvélemények; de amikor a nemzet legkiválóbb férfiainak ennyire egy a célkitűzése: nem kételkedhetünk abban, hogy a megoldás olyan lesz, amely az ügyvédségre és vele együtt az országra az adott helyzetben a legáldásosabb, létét és jövőjét a leghathatósabban biztosító.

Az itt következő nyilatkozatok — mind oly férfiak ajakáról, akikhez mint közéletünk prominenseihez, nemzedékünk vezéreihez vagyunk szokva feltekinteni — legyenek kincses zálogai a boldogabb jövőnek!